

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní [tituly před jménem] [jméno FO] ve věci

navrhovatelů: 1. [jméno navrhovatele], narozená [Datum narození navrhovatele]

2. nezletilý [jméno nezletilého], narozený [Datum narození nezletilého] zastoupený zákonnou zástupkyní [jméno zákonného zástupce], narozenou [Datum narození zákonného zástupce]

proti

odpůrci: [jméno odpůrce], narozený [Datum narození odpůrce] bytem [Adresa odpůrce]

návrh na vydání předběžného opatření dle § 400 zák. č. 292/2013 Sb.

takto:

I. Návrh, na základě kterého by byla odpůrci uložena povinnost zdržet se kontaktování navrhovatelů jak osobně, telefonicky, písemně, elektronicky a dále zákaz přiblížení na vzdálenost menší než 100 metrů a zákaz vstupu do míst jejich bydliště a pracoviště navrhovatelky č.

[hodnota], se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem podaným k Okresnímu soudu v Berouně dne [datum] domáhala vydání rozhodnutí – formou předběžného opatření, na základě něhož by byl odpůrci zakázán jakýkoli kontakt s navrhovatelkou a jejím synem (osobní, telefonický, písemný, elektronický), zakázáno přiblížení na vzdálenost menší než 100 metrů a zakázán vstup do míst jejího bydliště a pracoviště. Svůj návrh odůvodnila tím, že její vztah s odpůrcem skončil kvůli násilnému chování odpůrce. Tvrdila, že od té doby ji opakovaně kontaktuje, manipuluje a vyhrožuje, přičemž v posledních týdnech se intenzita těchto výhrůžek výrazně zvýšila. Dále navrhovatelka tvrdila, že jí odpůrce zasílá zprávy obsahující výhrůžky fyzickým násilím, které se týkají i jejího syna. Například uvedla věty jako: „...nábojů je dost...“, „...[jméno]... to je to oč běží...“. Navrhovatelka zdůraznila, že má vážné obavy o bezpečí své i svého dítěte. Poukázala na to, že odpůrce má násilnou minulost, trpí psychickou nestabilitou, užívá drogy a v minulosti byl hospitalizován v psychiatrické léčebně v [adresa]. Uvedla, že věc již řeší Policie ČR. V doplnění návrhu ze dne [datum] navrhovatelka upozornila na nové skutečnosti, které se týkají jejího syna. Uvedla, že odpůrce ve svých výhrůžných zprávách explicitně zmiňuje syna jménem „[jméno]“ v kontextu, který v ní i v dítěti vyvolává silné obavy o jeho bezpečnost. Například píše: „[jméno] to je to oč tu běží, je mi fuk, kdo u toho bude... venku prší, že bychom to udělali v dramatickém podnebí.“ Navrhovatelka tyto zprávy vnímá jako nepřímé, ale vážné míněné výhrůžky, které v synovi vyvolaly silný strach. Uvedla, že v důsledku toho se syn odmítá vrátit domů a dočasně pobývá u otce v rámci střídavé péče. Navrhovatelka žádá soud, aby při rozhodování o předběžném opatření zohlednil tuto aktuální situaci a chránil nejen ji, ale i jejího nezletilého syna.

2. Soud při posouzení věci vycházel pouze z návrhu a z předložených listin:

3. Z konverzace z iPhonu, vyplývá, že odpůrce zasílal zprávy, ve kterých uvádí např. „nechci volat větším lidem a dělat problémy, který ti udělat můžu“. Z konverzace je patrné, že zprávy psal odpůrce, avšak již není zřejmé, kdy byly napsány a komu byly adresovány a není ani patrné, co znamenají.

4. Z e-mailu ze dne [datum], soud zjistil, že odpůrce psal adresátovi [e-mail], zprávu ve které uvedl „...me zajímá dealer [jméno] a [jméno]... To je oč běží...“. Z této zprávy jiné pro rozhodnutí podstatné skutečnosti soud nezjistil.

5. Z konverzace z iPhoneu, vyplývá, že odpůrce zasílal zprávy, ve kterých uvádí např. „vybrala jsi si sama“. „Tohle si užiješ“. „To Ti garantuju“. „Tohle ti vrátím“. Z této konverzace je patrné, že zprávy psal odpůrce, avšak již není zřejmé, kdy byly napsány a komu byly adresovány a co mají za význam.
6. Z e-mailu ze dne [datum], soud zjistil, že odpůrce psal adresátovi [e-mail], zprávu ve které uvedl „Uz mam volno a dost dlouhý... tak nez ukončím sebe tak všechny kolem co s tim maj co dělat a co nekdy ublížili hezky zbytky dnů princezno“. Z této zprávy jiné pro rozhodnutí podstatné skutečnosti soud nezjistil.
7. Z konverzace z iPhoneu, vyplývá, že odpůrce zaslal obrázek, na kterém je ruka držící nůž, směřující k vlastní paži - předloktí, se zprávami „Prosim“ „Prosim“, „[jméno]“, „Prosim“, „Prosim“. Z této konverzace je patrné, že zprávy psal odpůrce [jméno FO], avšak již není zřejmé, kdy byly napsány.
8. Z konverzace z iPhoneu, vyplývá, že odpůrce zaslal obrázek, na kterém je ruka s rýhou přes paži – předloktí z vnitřní strany, se zprávami např. „Je tupej nejde to“, „Prosim“, „Ted mi mama řekla co jsi ji řekla“, „Prosim“, „[jméno FO] prosím“. Z této konverzace je patrné, že zprávy psal odpůrce [jméno FO], avšak již není zřejmé, kdy byly napsány.
9. Z konverzace z iPhoneu, vyplývá, že odpůrce zasílal zprávy, ve kterých uvádí např. „Udelam zlo jak svine“, „[jméno] ja chtěl jen minutu podívej se co z toho zase je“. Z této konverzace je patrné, že zprávy psal odpůrce [jméno FO], avšak již není zřejmé, kdy byly napsány.
10. Z e-mailu ze dne [datum], soud zjistil, že odpůrce psal adresátovi [e-mail], zprávu ve které uvedl „Uz jen kvůli tomu ze jsi na me poštvala lidi ty vis který....Tleskám ted uz je to jen o tom vrátit to princezničko a ve velkém a ver mi ze je mi fuk jal to skončí nazdar“. Z této zprávy jiné pro rozhodnutí podstatné skutečnosti soud nezjistil.
11. Ze soudem telefonicky zjištěné informace ze dne [datum] od Policie ČR, Obvodního oddělení [adresa] bylo zjištěno, že věc, kde se shoduje navrhovatelka i odpůrce vedou pod č.j. KRSP 198840/PŘ-2025, přičemž navrhovatelka podání k nim učinila dne [datum] v přibližně 20:00 hodin večer, s tím, že za Policii ČR prozatím ve věci nejsou shledány okolnosti týkající se domácího násilí. Policie ČR má v plánu vyslechnout odpůrce.
12. Podle § 401 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z.ř.s.“), předběžné opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí je možné vydat jen na návrh.
13. Podle § 402 odst. 1 z.ř.s. návrh na nařízení předběžného opatření musí obsahovat též vylíčení skutečností, které osvědčují, že je společné bydlení navrhovatele a odpůrce v domě nebo bytě, ve kterém se nachází společná domácnost, pro navrhovatele nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči navrhovateli nebo jinému, kdo ve společné domácnosti žije, anebo vylíčení skutečností, které osvědčují nežádoucí sledování nebo obtěžování navrhovatele. Podle odst. 2 výše citovaného zákonného ustanovení neobsahuje-li návrh všechny náležitosti, a pro tyto vady není možné o návrhu rozhodnout, soud vyzve navrhovatele vhodným způsobem k doplnění návrhu a poučí ho o důsledcích nevyhovění této výzvě. Nedojde-li soudu doplnění návrhu ve lhůtě pro rozhodnutí nebo není-li možné navrhovatele vhodným způsobem ve lhůtě pro rozhodnutí vyzvat k doplnění návrhu, soud návrh odmítne. Ustanovení o opravení nebo doplnění podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité, se nepoužije.
14. Podle § 403 odst. 1 z.ř.s. jsou účastníky navrhovatel a odpůrce, popř. osoba, vůči níž násilí směřuje.
15. Podle § 404 z.ř.s. rozhodne o návrhu soud do 48 hodin bez jednání.
16. Podle § 400 z.ř.s. i k rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření příslušný obecný soud navrhovatele.

17. Soud daný návrh posoudil dle jeho obsahu, a podřadil jej pod ustanovení § 400 a následující z.ř.s., přičemž dospěl k závěru, že tomuto návrhu vyhovět nelze. Předběžné opatření je opatřením „operativním“ – soud proto musí o návrhu na předběžné opatření rozhodnout bezodkladně, nejpozději ve lhůtě 48 hodin. V daném případě se tak sice dokazování neprovádí (což by vzhledem k povinnosti rozhodnout v časové lhůtě nebylo ani možné), k nařízení předběžného opatření může však soud přistoupit pouze tehdy, má-li alespoň osvědčeny všechny rozhodné skutečnosti, a stav právních vztahů mezi účastníky vyžaduje dočasnou a rychlou soudní úpravu, přičemž pro předběžné opatření jsou rozhodné okolnosti dané v době jeho vydání.

18. Soud pak konstatuje, že v podaném návrhu nejsou ani tvrzeny skutečnosti významné pro nařízení tohoto předběžného opatření, kdy soud ani po prostudování připojených listinných důkazů neshledal předpoklady pro nařízení předběžného opatření – neshledal, že by docházelo k nějakému jednání ze strany odpůrce, které by mělo vést k tomu, že by byl život, zdraví a svoboda navrhovatelky a jejího syna bezprostředně ohrožena, jak navrhovatelka uvádí ve svém návrhu. Navrhovatelka sice předložila textové zprávy a e-maily, z nichž některé by případně mohly na první pohled působit znepokojivě, avšak z jejich obsahu nelze jednoznačně dovodit, že by jednak šlo o reálné a bezprostřední výhrůžky fyzickým násilím - výrazy použité v komunikaci postrádají konkrétní popis hrozícího jednání a dále z předložených zpráv zasílaných telefonem není vůbec zřejmé, kdy byly poslány a ani z jejich obsahu soud nedovodil, co tím měl jejich pisatel na mysli/v úmyslu. Výrazy jako „[jméno] to je to oč tu běží“ nebo „venku prší, že bychom to udělali v dramatickém podněbí“ jsou nejasné a neumožňují jednoznačný výklad, že by odpůrce plánoval násilný čin. Je možné, že navrhovatelka vnímá takto podávané zprávy jako obtěžující, nicméně z množství těchto zpráv nelze na jejich nadměrnost či neúnosnost vůbec uvažovat. Navíc nebyly doloženy žádné další důkazy, které by nasvědčovaly tomu, že by odpůrce reálně činil kroky směřující k ohrožení navrhovatelky nebo jejího syna. Soud tak nemá ani za osvědčené, že by navrhovatelce a jejímu nezletilému synovi hrozila nějaká újma, případně že by čelili nežádoucímu sledování.

19. Soud rovněž přihlédl k tomu, že předběžné opatření představuje zásah do základních práv a svobod odpůrce, a proto musí být jeho vydání odůvodněno konkrétními a přesvědčivými skutečnostmi, které v daném případě nebyly dostatečně prokázány. Z uvedených důvodů soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

20. Ohledně náhrady nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů, neboť by právo na tuto náhradu svědčila ve prospěch odpůrce, neboť navrhovatelka byla ve věci zcela neúspěšná, odpůrci žádné náklady související s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Beroun 30. července 2025

Mgr. Marcela Součková
samosoudkyně